

Publicerad 2015-07-29 12:16 av Minkki

efter hand som lösa lappar kommer i min hand renskriver jag dem. Utanförskapet, det hade jag glömt. Det var inte ett martyrium, utan självvalt i orkeslösheten ...

Mäktiga! ELLER Om vanmakt, utanförskap i sorg

Mäktiga! mäktiga drar molnen mot öster,

likt väldiga rökmassor över kolosser

i betongstadsdelen Böle

en knapp minut, så ljusnar himlen milt

precis som känslor när de hamrat innanpå

och det är färdigt för en stund, så lång

att man hinner hämta andan

inför nästa attack

och nya molnmassor väller fram,

annorlunda, stora, ljusare, och riktningen

en aning mer mot söder

så inställer sig friden, ron som kommer

av att titta ut ett tag, lyfta blicken

från dataskärmen, vila i livet, det liv

som går vidare utan min andel i det

2.11.1992

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Minkki med Poeter.se id #36228 innehar upphovsrätten